

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Mohamed M'Bodj mod État belge
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour constitutionnelle — Belgien)**

(Sag C-542/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — artikel 28 — social bistand — artikel 29 — lægehjælp)

(2015/C 065/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour constitutionnelle

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mohamed M'Bodj

Sagsøgt: État belge

Konklusion

Artikel 28 og 29 i Rådets direktiv 2004/83/EF af 29. april 2004 om fastsættelse af minimumsstandarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller som personer, der af anden grund behøver international beskyttelse, og indholdet af en sådan beskyttelse, sammenholdt med direktivets artikel 2, litra e), og artikel 3, 15 og 18, skal fortolkes således, at en medlemsstat ikke er forpligtet til at indrømme den ret til social bistand og lægehjælp, som disse artikler foreskriver, for en tredjelandstatsborger, der har tilladelse til at opholde sig på denne medlemsstats område på grundlag af en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter der i nævnte medlemsstat gives opholdstilladelse til en udlænding, som lider af en sygdom, der indebærer en reel risiko for udlændingens liv eller fysiske integritet eller en reel risiko for umenneskelig eller vanærende behandling, idet der ikke findes passende behandling i udlændingens hjemland eller i det tredjeland, hvor udlændingen tidligere opholdt sig, forudsat at nævnte udlænding ikke forsætligt nægtes plejeydelser i dette land.

⁽¹⁾ EUT C 367 af 14.12.2013.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. december 2014 — Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR) mod Comune di Quartu S. Elena (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari — Italien)

(Sag C-551/13) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2008/98/EF — artikel 15 — håndtering af affald — affaldsproducentens mulighed for selv at udføre affaldsbehandlingen — national gennemførelseslov, der er vedtaget, men endnu ikke trådt i kraft — udløb af gennemførelsesfristen — direkte virkning)

(2015/C 065/17)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Commissione Tributaria Provinciale di Cagliari

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Società Edilizia Turistica Alberghiera Residenziale (SETAR)

Sagsøgt: Comune di Quartu S. Elena

Konklusion

EU-retten og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gennemfører en af dette direktivs bestemmelser, men hvis ikrafttrædelse er undergivet vedtagelsen af en senere national retsakt, hvis denne ikrafttrædelse ligger efter udløbet af den gennemførelsesfrist, der er fastsat i direktivet.

Artikel 15, stk. 1, i direktiv 2008/98, sammenholdt med dette direktivs artikel 4 og 13, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter nogen mulighed for, at affaldsproducenter eller andre affaldsindehavere selv udfører affaldsbortskaffelsen og herved fritages for betaling af en kommunal afgift for affaldsbortskaffelse, for så vidt som denne lovgivning opfylder kravene i proportionalitetsprincippet.

(¹) EUT C 377 af 21.12.2013.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 18. december 2014 — Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve mod Moussa Abdida (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour du travail de Bruxelles — Belgien)

(Sag C-562/13) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 19, stk. 2, og artikel 47 — direktiv 2004/83/EF — minimumsstandarder for anerkendelse af flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus — person, der er berettiget til subsidiær beskyttelse — artikel 15, litra b) — tortur, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, som en ansøger udsættes for i dennes hjemland — artikel 3 — gunstigere standarder — ansøger, der lider af en alvorlig sygdom — ingen passende behandling tilgængelig i hjemlandet — direktiv 2008/115/EF — tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold — artikel 13 — retsmidler med opsættende virkning — artikel 14 — garantier i perioden frem til tilbagesendelsen — grundlæggende behov)

(2015/C 065/18)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour du travail de Bruxelles

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Centre public d'action sociale d'Ottignies-Louvain-La-Neuve

Sagsøgt: Moussa Abdida

Konklusion

Artikel 5 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 19, stk. 2, samt artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og dette direktivs artikel 14, stk. 1, litra b), skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning:

— som ikke fastsætter opsættende virkning for et retsmiddel, der er bragt i anvendelse til prøvelse af en afgørelse, som pålægger en tredjelandsstatsborger, der lider af en alvorlig sygdom, at forlade en medlemsstats område, såfremt fuldbyrdelsen af denne afgørelse kan udsætte denne tredjelandsstatsborger for en alvorlig risiko for alvorlig og uafvendelig forværring af den pågældendes helbred, og